

Їжачок і білочка (народна казка)

Автор Невідомий

Жив у лісі їжачок. І теплими осінніми днями він збирав собі поживу на холодну зиму. Шурхотіло листячко, що опало з дерев – це їжачок стежинкою простував до своєї затишної нірки, яка була біля старого дуба.

Неподалік, через дві галявини і три соснові ліски, жила білочка. Вона теж збирала на зиму все смачненьке, що росло в теплу пору року.

І ось прийшла зима. Їжачок грівся у затишній і теплій нірці. Хтось постукав в двері: тут – тук!

— Хто там, – спитав їжачок.

— Це я, білочка.

Їжачок впустив гостя до хати і білчєня розказало, що прийшло за проханням матусі. Мама білка просила їжачка сушених грибочків, на юшку. Вона захворіла і їй потрібні ліки, а гриби тут допоможуть.

Їжачок пішов до комірки і дав найкращу в'язочку білих, сушених грибочків білчєнятї. Білочка подякувала і пішла. Перед тим ще сказала, що коли матуся одужає вони прийдуть провідати їжачка і принесуть малинки для чаю. Їжачок дуже любив малиновий чай.

Зима була холодна. Дмухав вітер, потріскував морозець і розмальовував візерунками шибки у віконцях. Мама білка видужала. Разом з білчєням вона вирушила в дорогу, в гості до їжачка. Це було дуже добре, що саме в цю пору мама білка з білчєням пішли його провідати.

Їжачок в той час занедужав. Він жив сам і не було кому ні водиці, ні дровець принести, ні чаю заварити.

Ось і прийшли мама з білчєням. Їжачок закутаний у козушок відчинив дверцята. Побачивши, що він хворіє, мама – білка з білчєням вирішили допомогти. Білчєня принесло з двору дрова, мама – білка – водицю і розпалила в печі. Стало знов тепло і затишно в їжачковій нірці. Білка зробила малиновий чай і пахощі наповнили хатку їжачка. Їжачок, що був уже заснув – пробудився. Білка напоїла його гарячим чаєм і грибовою юшкою. Їжачок заснув знов, міцним і солодким сном. А на ранок прокинувся вже здоровим. Ось так малята дружба і доброта допомагає в житті.